

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010477
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214010477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca v trestnej veci proti obžalovanému Q. H., pre prečin usmrtenia § podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora, obžalovaného a poškodenej I. R. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 06.05.2015 sp. zn. 1T/132/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.06.2016 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný Q. H., nar. XX.XX.XXXX, v A. I., bytom H. D. časť C. XXX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 149 odsek 5 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 38 odsek 3 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61, odsek 1, odsek 5 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

II/

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenej I. R., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., H. P. XXXX/XX, škodu vo výške 937, 73 Eur.

III/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. H., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Q. H. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia § podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 5. októbra 2012 o 23:40 hod v katastri obce Bodíky, po tom čo požil nezistené množstvo alkoholu od čoho mal 0,92 mg/l alkoholu v dychu, viedol po ceste III. triedy č. 5068 v smere od obce Bodíky na obec Gabčíkovo v okrese Dunajská Streda, osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia evidenčného čísla: DS-474DO, kedy v dôsledku nevenovania dostatočnej pozornosti vedeniu vozidla zišiel mimo cestu vpravo, kde prednou časťou vozidla narazil do stromu, v dôsledku čoho jeho spolujazdci N. R.

- sediaci vo vozidle vpravo vpredu, na sedadle spolujazdca a I. P. sediaci vo vozidle vpravo vzadu, v priestore pre pasažierov, utrpeli zranenia, ktorým na mieste nehody podľahli.

Za tento prečin mu bol uložený podľa 149 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 39 odsek 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 3 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj spôsob ich vyhodnotenia, tiež to, akým spôsobom sa súd I. stupňa vypořiadal s obhajobou obžalovaného. Obranu obžalovaného mal vyvrátenú predovšetkým svedeckými výpoveďami manželov K. a K. W., ktorí prišli k havarovanému vozidlu krátko po nehode a jednoznačne potvrdili, že na mieste vodiča sedel obžalovaný ako aj výsledkami znaleckého dokazovania, z ktorého vyplynulo, že analýza DNA zaistenej krvnej stopy v airbegu vodiča je zhodná s profilom DNA predloženej porovnávacej vzorky krvi obžalovaného. Na základe týchto dôkazov neuveril obrane obžalovaného, že v kritickom čase nebol vodičom predmetného motorového vozidla a svedecké výpovede O. U. a T. D. preukazujúce opak, považoval, vzhľadom na rozpory v týchto výpoveďach a skutočnosť, že aj títo svedkovia boli v kritickom čase pod vplyvom alkoholu, za nehodnoverné.

Mimoriadne zníženie trestu postupom podľa § 39 odsek 1 Trestného poriadku odôvodnil predovšetkým doterajšou beztrestnosťou obžalovaného, tým, že pred spáchaním žalovaného prečinu viedol riadny život a s poukazom na spoluvinu nebohých poškodených, ktorí v čase dopravnej nehody boli v ťažkom stupni opitosti a neboli pripútaní bezpečnostnými pásmi ani nezabránil obžalovanému v jazde mal za to, že mimoriadne znížený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov bude dostatočným trestom na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona.

Rozsudok súdu I. stupňa napadli odvolaním prokurátor, obžalovaný aj poškodená I. R. prostredníctvom svojho splnomocnenca.

Odvolanie okresného prokurátora bolo obmedzené len proti výroku o treste. Namietal správnosť aplikácie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona pri ukladaní trestu obžalovanému s tým, že na takéto postup neboli splnené zákonom stanovené podmienky. V zmysle platnej právnej úpravy sa vyžaduje kumulatívne splnenie troch podmienok spočívajúcich v tom, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu len za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Aplikácia citovaného zákonného ustanovenia v prejednávanej veci je neprípustná aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil skutku porušením jednej z najdôležitejších povinností vodiča, keď viedol auto pod vplyvom alkoholu, a tiež aj s poukazom na jeho osobný postoj k spáchanému skutku. Z uvedeného dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby krajský súd uložil obžalovanému trest postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku na dolnej hranici trestnej sadzby za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal správnosť skutkových zistení súdu I. stupňa, ktorý nevzal do úvahy svedecké výpovede O. U. a T. D., z ktorých vyplýva, že v čase odchodu zo zábavy v Bodíkoch nasadol obžalovaný do zadnej časti motorového vozidla a nie na miesto vodiča, tiež neprihliadol na tú časť znaleckého posudku znalca MUDr. Milana Zbořila zo dňa 10.02.2013, z ktorej vyplýva, že zranenia, ktoré utrpel pri nehode, nie sú charakteristické pre vodiča alebo pasažiera, sú však pomerne častým poranením najmä pri nefunkčných bezpečnostných pásoch. Krvná stopa, ktorá bola zaistená z airbegu vodiča a následne vyhodnotená znalcom Ing. Matejovom sa mohla vytvoriť vtedy, keď ho po nehode našli ostatní svedkovia sedieť na prednom vozidle. Znalec doc. Peter Kovács vo svojom posudku ohľadom poškodenia zdravia N. R. nevyvracia tú skutočnosť, že by tento poškodený sedel na mieste vodiča avšak na druhej strane nepotvrďuje, že by tento na mieste vodiča nesedel. Rovnakú skutočnosť namietajú aj ohľadom druhého poškodeného - I. P. Posudok na tohto poškodeného vyhotovil MUDr. K., v ktorom uviedol, že I. P. mal sedieť na mieste spolujazdca vpravo vzadu. Vzhľadom na pochybnosti, ktoré vznikli ohľadom skutkových zistení kto na ktorom mieste vo vozidle sedel, mal okresný súd vo veci vykonať kontrolné znalecké dokazovanie na posúdenie, či je jednoznačne preukázané, na základe zranení poškodených, že títo nesedeli na mieste vodiča a naproti tomu, či je jednoznačne preukázané, že v kritickom čase viedol motorové vozidlo obžalovaný. S poukazom na to, že k nehode došlo cca 1,5 km od miesta nasadnutia do motorového vozidla a s poukazom na výpovede svedkov U. a D., k zámene osôb v motorovom vozidle dôjsť nemohlo. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý

rozsudok a vrátiť vec súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie resp. ho podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodiť spod obžaloby, nakoľko nie je preukázané, že by sa prečinu usmrtenia dopustil.

Splnomocnený zástupca poškodenej I. R. namietal správnosť napadnutého rozsudku, nakoľko nerozhodol o uplatnenom nároku tejto poškodenej na náhradu škody a vychádzal zrejme zo zjavne nesprávne zaprotokolovaného vyjadrenia tejto poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2014 o tom, že si škodu neuplatňuje. Poškodená si nárok na náhradu škody uplatnila riadne už v prípravnom konaní, v konaní pred súdom bola zastúpená splnomocnencom, ktorý uplatnenú škodu vo výške 937,73 Eur aj dokladoval, ktorý postup súd I. stupňa nespochybnil.

Krajský prokurátor zotrval na dôvodoch odvolania okresného prokurátora, zároveň navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť a akceptovať odvolanie poškodenej a zaviazat' obžalovaného k náhrade uplatnenej škody.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania a žiadal verejné zasadnutie odvolacieho súdu odročiť s tým, že obžalovaný požiadal Ing. Kasanického a Dr. Malého z Nitra o vypracovanie znaleckých posudkov, ktoré doposiaľ vyhotovené nie sú. Možno ich očakávať po termíne 05.08.2016. O vypracovanie týchto posudkov požiadali pred viac ako mesiacom.

Splnomocnenec poškodenej zotrval na písomných dôvodoch odvolania, zároveň navrhol zaviazat' obžalovaného nielen k náhrade škody, ale aj k náhrade trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli splnomocnencovi poškodenej najmä tým, že obžalovaný sa nedostavoval na verejné zasadnutie krajského súdu, a ktoré predstavujú sumu 1.105,87 Eur.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa naň napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nedostavil a to ani napriek tomu, že o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti bol poučený. Svoju neprítomnosť zároveň žiadnym spôsobom neospravedlnil, čím boli dané podmienky na postup v zmysle § 293 odsek 5 Trestného poriadku.

Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní na to oprávnenými osobami podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že len odvolanie prokurátora a poškodenej možno považovať za dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

V prejednávanej veci nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý ako vodič motorového vozidla, pod vplyvom alkoholu, spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej jeho spolujazdci N. R. a I. P. utrpeli smrteľné poranenia. Obranu obžalovaného spochybňujúcu skutočnosť, že on bol vodičom predmetného motorového vozidla považoval aj krajský súd za účelovú, dodatočne konštruovanú a vyvrátenú predovšetkým svedeckými výpoveďami osôb, ktoré prišli na miesto nehody ako prvé ako aj krvnou stopou obžalovaného zaistenou na airbegu vodiča.

Obžalovaný bol v procesnom postavení obvineného prvý raz vypočutý dňa 25.07.2013, kedy sa aj za prítomnosti svojho obhajcu vypovedal, že k priebehu dopravnej nehody sa vôbec nevie vyjadriť, nevie, či dopravnú nehodu spôsobil alebo nie, mal taký pocit, že sa to celé ani nestalo, pripustil, na základe odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia, že túto nehodu zapríčinil.

Pri výsluchu dňa 01.04.2014 už obžalovaný vypovedal, že v kritickom čase nevedel motorové vozidlo, rozepamätal sa dodatočne, že počas toho, ako sa na chate v Bodíkoch zabávali a popíjali, prišiel N. R. s myšlienkou, že sa pôjdu zabaviť do Dunajskej Stredy, telefonicky zisťoval kde sú hliadky polície, on sa išiel prezliecť do chaty, nasadol už do naštartovaného vozidla dozadu na strane vodiča, nevie kto kde sedel, ani to, kto šoféroval. Sám sa zobudil až na v Nemocnici v Dunajskej Strede. Mal len poranenia pravej nohy, inak nemal skoro žiadne zranenia, nemal vôbec poranenú ľavú časť tela ani tvár, zo žiadnej časti tela nekrvácal. Krvnú stopu na ľavej časti airbegu vodiča vysvetliť nevedel. Okolnosti a priebeh nehody si nepamätá.

Rovnako vypovedal obžalovaný aj na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2014.

Krajský súd zistil, že skutočnosť, že práve obžalovaný bol v kritickom čase vodičom motorového vozidla preukazujú nasledované dôkazy :

Svedecké výpovede Ing. Q. K. a MUDr. P. K., ktorí prišli na miesto nehody ako prví po dopravnej nehode, v čase, keď na havarovanom vozidle ešte svietili zadné svetlá. Odstavili svoje vozidlo, išli sa pozrieť k havarovanému vozidlu najmä či niekto nepotrebuje pomoc. Otvorili vodičove dvere, na sedadle sedel chlap, ktorý práve zdvíhal hlavu od volantu. Chcel vystúpiť z vozidla, ako sa postavil zacítil bolesť, začal kričať a vzápätí si hned' sadol. MUDr. P. K. sa snažila poskytnúť vodičovi pomoc, držala mu zranenú nohu

až do príchodu záchranárov, ktorých privolali, vo vozidle boli zakliesnené ďalšie dve osoby, ktoré nejavili známky života, dvere na strane spolujazdca nebolo možné otvoriť, lebo boli zdeformované. Predné airbegy havarovaného vozidla boli aktivované.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Milana Zbořila ako aj z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný v kritickom čase pri dopravnej nehode utrpel vyklbenie bedrového zhybu vpravo, otras mozgu, odreniny na čele, horných končatinách a nohe vpravo, pomliaždenie hrudnej steny, ktoré vznikli intenzívnym tupým násilím. Vyklbenie bedra, vzniká obvykle ako následok nárazu kolena do palubnej dosky, zvyšné poranenia úlomkami skla a nárazmi do interiéru vozidla. Poranenia, ktoré obžalovaný utrpel svedčia o nefunkčnosti bezpečnostných pásov. Vodič vozidla nenarazil hrudníkom na volant ale na otvorený funkčný airbeg.

Znalcom popísané odreniny na čele obžalovaného vysvetľujú aj vznik krvnej stopy na airbegu vodiča (stopa č. 2), ktorá bola vyhodnotená. Jej pôvodcom, v zmysle znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava zo dňa 03.01.2013 bol obžalovaný, nakoľko DNA analýzou bolo dokázané, že DNA profil ľudskej krvi zaistenej z predloženej stopy č. 2 je zhodný s DNA profilom z porovnávacej vzorky pochádzajúcej od obžalovaného. V zmysle uvedeného znaleckého posudku tiež bolo jednoznačne vylúčené, že by bol obžalovaný pôvodcom biologického materiálu zaisteného ako stopy č. 4a, 4b, 5 a 5a, ktoré boli zaistené na prednom pravom airbegu a opierke pravého predného sedadla havarovaného vozidla. Tieto stopy pochádzali od inej osoby mužského pohlavia.

V prejednávanej veci teda nielen svedecké výpovede, ale aj zaistené krvné stopy airbegu vodiča motorového vozidla a v neposlednom rade aj charakter poranení obžalovaného jednoznačne nasvedčujú na to, že to bol práve obžalovaný, kto riadil motorové vozidlo bezprostredne pred nehodou. V tejto súvislosti opätovne poukazuje krajský súd na to, že vyklbenie bedrového kĺbu, ktoré utrpel obžalovaný pri dopravnej nehode je v zmysle znaleckého posudku typickým poranením, ku ktorému dochádza po náraze kolena do prístrojovej dosky. Zanedbateľná nie je ani tá skutočnosť, že pri dopravnej nehode bola najviac poškodená pravá strana vozidla, miesto vodiča bolo najmenej poškodené, teda je logické, že vodič utrpel pri nehode oveľa menšie zranenia ako jeho spolujazdci.

Rozsah zranení nebohých poškodených I. P. a N. R. vyplýva zo znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctva MUDr. Norberta Moravanského a MUDr. Petra Kováča, z ktorých okrem iného vyplynulo, že poškodený N. R. bol s najväčšou pravdepodobnosťou spolujazdcom na pravom prednom sedadle a poškodený I. P. sa v čase dopravnej nehody nachádzal vo vozidle na sedadle spolujazdca vpravo vzadu. Aj na základe výpovedí svedkov Mudr. P. K. a Ing. Q. K. krajský súd vylúčil možnosť presadnutia si obžalovaného bezprostredne po nehode zozadu na miesto vodiča. Tieto svedecké výpovede preukazujú, že v čase príchodu svedkov k havarovanému vozidlu boli dvere vodiča zatvorené a na mieste vodiča sedel obžalovaný, ktorý, v snahe vystúpiť z vozidla zistil bolestivé poranenie nohy, pre ktoré vystúpiť z vozidla nemohol.

Za takejto dôkaznej situácie súd I. stupňa správne neprihliadal na svedecké výpovede O. U. a T. D. ako na také, ktoré by sponchybovali vedenie motorového vozidla obžalovaným v čase dopravnej nehody. Krajský súd poukazuje na to, že z výpovedí týchto svedkov na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2014 vyplynulo, že obaja svedkovia mali vidieť ako obžalovaný nasadol do vozidla na ľavú stranu za vodičom (pred odchodom z chatovej osady Bodíky), avšak ani jeden z nich nepopisoval, kto boli spolujazdci, kde nasadli, svedok U. nevie uviesť kedy auto odišlo, toto si nevšimol, svedok T. D., v čase keď videl nastúpiť obžalovaného dozadu do vozidla, nevidel v aute nikoho iného, preto nevie povedať, kto neskôr riadil.

Za takejto dôkaznej situácie nemal krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný v kritickom čase riadil motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, pod vplyvom alkoholu, nakoľko toxikologickým vyšetrením jeho vzorky krvi odobratej dňa 06.10.2012 v čase 03.00 hod. bola zistená koncentrácia etyalkoholu v krvi 1,36 g/kg (č. I. 220) a podľa dychovej skúšky na alkohol 0,92 mg/l, čo predstavuje stredný stupeň opilosti.

Následne nemal ani krajský súd pochybnosti o tom, že obžalovaný nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej jeho spolujazdci N. R. a I. P. utrpeli poranenia, ktorým na mieste nehody podľahli. Rozsah a charakter poranení oboch poškodených vyplýva z výsledkov súdnej pitvy (č.l. 16 a 47) a zo znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctva odvetvie súdne lekárstvo doc. MUDr. Petra Kováča, PhD a MUDr. Petra Očku ako aj znaleckého posudku MUDr. Norberta Moravanského, PhD a MUDr. Romana Kuruca.

Zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný ako vodič motorového vozidla, v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takúto činnosť, spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej dvaja spolujazdci utrpeli zranenia, ktorým na mieste nehody podľahli.

Súd I. stupňa však pochybil, keď pri ukladaní trestu obžalovanému použil zmierňovacie ustanovenie v zmysle § 39 odsek 1 Trestného zákona a tomuto uložil trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby.

Mimoriadne zníženie trestu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia môže prichádzať do úvahy len v prípadoch, keď to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Môže ísť aj o okolnosti, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Vyžaduje sa, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Hodnotia sa predovšetkým rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste, a ktoré sa vzťahujú predovšetkým na zdravotný stav páchatel'a prípadne jeho rodinných príslušníkov, zároveň možno za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup na mimoriadne zníženie trestu považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností.

Krajský súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 odsek 1 Trestného poriadku. Takýto postup nie je možné založiť len na zistení, že pred spáchaním žalovaného skutku viedol obžalovaný riadny život. Toto zistenie sa premietlo do ustálenia poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a následne uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, keď mal za to, že takýto trest zodpovedá všetkým zákonným kritériám v zmysle § 34 Trestného zákona, zohľadňuje doterajšiu beztrestnosť obžalovaného, vážny následok jeho zavineného konania a plní nielen úlohu individuálnej prevencie ale aj generálnej prevencie, spočívajúcej vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných členov spoločnosti.

Pretože obžalovaný nebol za posledných desať rokov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň boli v prejednávanej veci splnené podmienky pre obligatórne uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie v zmysle § 61 odsek 5 písm. b/ Trestného zákona, preto krajský súd rozhodol aj o tomto treste. Na základe obsahu spisového materiálu vyhodnotil krajský súd odvolanie splnomocnenca poškodenej I. R. za odôvodnené.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že poškodená I. R. si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas už v prípravnom konaní a to pri svojom výsluchu dňa 05.11.2012. Obžaloba tejto poškodenej bola doručená dňa 10.09.2014, následne dňa 19.09.2014 splnomocnila svojim zastupovaním advokáta JUDr. Ferencz Mazácsa, ktorý sa spolu s poškodenou zúčastnil aj hlavného pojednávania dňa 22.09.2014 a následne uplatnenú škodu príslušnými faktúrami dokladoval. Za takéhoto stavu aj krajský súd posúdil protokoláciu vyjadrenia poškodenej na hlavom pojednávaní dňa 22.09.2014 za zrejmu nesprávnosť, na čo nasvedčuje aj priebeh konania pred súdom. Pokiaľ by poškodená nežiadala zaviazat' obžalovaného k náhrade škody, nemalo by jej zastupovanie splnomocnencom opodstatnenie

Z uvedených dôvodov krajský súd chýbajúci výrok o náhrade škody doplnil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti, keď priznaná škoda podľa predložených dokladov na č. l. 275 až 276 predstavuje náklady na pohreb poškodeného N. R. ako aj náklady spojené s dedičským konaním. Tento postup vyplýva z ustanovenia § 322 ods. 2 trestného poriadku.

Krajský súd nebol oprávnený rozhodnúť o vzniknutých a uplatnených trovách splnomocnenca poškodenej, o ktorých, v zmysle § 557 Trestného poriadku je príslušný rozhodnúť súd I. stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.